

શ્રી

સંવત ૧૯૫૬ ની સાલના ભયંકર
કાળનું અસરકારક વર્ણન.

—o:x:o—

૭૨૭૯

પ્રગટ કર્તા.

કાનજી ત્રીકમજી શાહ.

છ દ હાલો.

છપ્પન કેરી સાલમાં ફેલી જખરી કાળ
દિવથી દુઃખડાં દાખવું, તે વાંચો તતકાળ.

આટલી. પહેલી. પ્રત એક ૧૦૦૦

—o—

અમદાવાદ

સિવિલિસ ઇસ્પીતાલ સામે પાનાભાઈની
વાડીમાં વિશ્વેશ્વર પ્રેસમાં ઇશ્વરદાસ
જેકણદાસે છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૬

સને ૧૯૯૯

કોંભત એક પૈસા.

શ્રી જગદિશ્વરાય નમઃ

સંવત ૧૯૫૬ ની સાલના ભયંકર કાળનું

અસરકારક વર્ણન.

મંજળાચરણ.

છંદ. દોહો.

વીણા પુસ્તક ધારણી, હંસવાહની માત;
 કદમાણી કવિ જન તણા, ખલકેં કીળેં ખ્યાત.
 વારી જાડે વારી જાડે વાલા આવડું ક્યાં ભણિ આભારે. તળેં
 પ્રથમ કરજોડી વડું છું, મવરી પુત્ર ગણેશરે;
 મયા કરી મમ મંથ વિશેથી, વિધન હરો પરમેશરે. ૧
 રતવન સારં નાવડે તારં, કાલૂં બોખડું બોલુરે;
 અંતરમાં હિમરો આભાથી, વાત તરતિમે તોલુરે. ૨
 સંવત ઓગણિશ હપન કેરી, સાલ મહા વિકાળરે;
 જીવ્યા તેણે નિરખી નેણે, વપૂ થયા બેહાસરે. ૩
 હપનના પાટા ઝપાટા, અંતર આવી અડિયારે;
 પ્રજા જનોને માથે મોટા, ભયના ભારા બડિયારે. ૪
 મેધ વૃષ્ટિ વિશુ બદ વશુધા, યદ્ય ગત જોતા જોતારે;
 દયામણી દિન જોતો દિસે છે, શિશુઓ રઝળે રોતારે. ૫

સુન્દરી સત્ય વિનાની દરસે, ચરવા ન મળે મણુરે;

પીવાવારી મળે ન પુરં, સદિયે કાના અણુરે. ૬

હાહાકાર હવો ચો દિશમાં, વાયુ વફારો વાયરે;

પાપ વધ્યા પૃથ્વીનાં દીસે, સહી તેથી શિક્ષાયરે. ૭

સપિતા તેજ તપે નમણું, ન ખરણી પાપ ધરાયરે;

અહ તુટી પડતા ગગનેથી, ઉલ્કપાત અતિ થાયરે. ૮

અધિક યોગાસે દિસે ઉનાળો, નાથ તણી ગતિ ન્યાસીરે;

પળમાં જળ દામે રથજ કરતા, વાલાપર જાડે વારીરે. ૯

નાણું દેતા મળે ન દાણા, ભુખ્યા દાંશે જાશેરે;

મોઠાઓ તો મોળું કરશે, (પણ) ગરીબ ખતા ખાશેરે. ૧૦

શેહરે શેહરે કર વર્તે છે, દેશ કયે ડગ ભરીએરે;

સો વસા સહ કુટુંબમાં રહિ, બસે ભુખથી મરિએરે. ૧૧

ભુખ મનાથી જાન ભુલી જન, કર્મ કરે છે નીચરે;

ચેરિ કરી ચાવડિએ ચડાને, અટકી રહે અધ પિયરે. ૧૨

કાળ પડ્યો અવતીપર આવી, અગણિત જિવ અકળાયરે;

કષ્ટક કુટુંબો જોત જોતામાં, બીખ ભેવા ભટકાયરે. ૧૩

બે આનાની મળે મનૂરી, તેથી ધીરજ ધરિયેરે;

એક ટંક સુક માફું, જમિ પ્રભૂ પ્રાર્થના કરિયેરે. ૧૪

નિરધન દેશે, મેધ દિવાળું, કાઠી ખેડો બાધરે;

ગરીબજી આ દિંદ પ્રજાની, હુમી સર્વે કમાધરે. ૧૫

કરિએ કયાં જઇને ફરિયાદી, એજ મેધને કાઢરે;

મનૂ ન્યાયાધિશ પાસે જઇને, કરિએ અરજિ પ્રચારે. ૧૬

- એરિંટરો એ પાસેં રાખી, આ કેસ જિંતવો કોડેરે;
 ન પાશું વાળી જોતું ખરચમાં પુન્ય મુકી દો હોડેરે. ૧૦
- શાહુકાર જાણીનેં અમોયેં, બી ધન બોયું ધરણીરે;
 વરસ્યો નહિં વરસાદજ તેથી, જરા ન થઇ છે તરણીરે. ૧૮
- માટેં કરો ફરિયાદ મળી સહુ, જાપ જયો જગદીશરે;
 ખરો અરજ દરશે જો ખાસેં, રહેશે મેઘપર ચીસરે. ૧૭
- જો જૂનાણું જણાય જોતાં, ખુરા આપણા હાલરે;
 આ કરતાં વીશેશ વરતશે, હાપન કરો કાળરે. ૨૦
- સર્વ મળી વીચાર કરીને, કરો ખાંતથી ખરડોરે;
 આ કેસ સાદ જોશે કડિયા, ખમશે કોનો ખરડોરે. ૨૧
- એક એક મહાજન આવીને, બસી ભેટ તો દીજેરે;
 પાપ પલકમાં કરે પલાયન, રામ રહ્યમાં રીજેરે. ૨૨
- વિષ્ણો કે વાયન લેનારા, ક્યાંથી હજીયુ ધરિયેરે;
 કહેતા હોતો સવાત્રક્ષ, ગાયત્રી જાપજ કરિયેરે. ૨૩
- વધિક કહે વહેપારે અમને, જડે ન જાઓ લાબરે;
 કોતો સમ સાચા ખાઈ નીચેં, ધરતી હમો આબરે. ૨૪
- ક્ષત્રી કે સંપ્રામ મળે નહિં, તેથી નિરધન રહ્યેરે;
 રાજ્ય જવાથી થયા રખડતા, ક્યાંથી દોકડો રહ્યેરે. ૨૫
- બીજા શુદ્રો અનેક હયરે, અમથી કશું નવ થાયરે;
 કહેતો મેનત કરિને મરિએ, કુડુ નવ કહેવાયરે. ૨૬
- કણબિ કહે અમે કણુ મોનારા, એયિ અધિક નવ લઇયેરે;

- ખેડ કરી ખેતરમાં ફાં, ફાણા ઉગાડી દબાયેર. ૨૭
- ફરજને દબાડાવે સૌકો, મળે ન જાણુ માનરે;
- ગળ કાતરને સોષ દોરામાં, નિસદિન રહે તું બ્યાનરે. ૨૮
- વિશ્વકર્મા વડિલ પિતામઃ, કાષ્ટ ધાટ ધડનારે;
- કરવત ફરશી રઘો વાંસલો, હતમ એ અંગારે. ૨૯
- પ્રજાપતી કહેવાઈ પણ, ન મળે પાછ એક પૂરીરે.
- તાબક તાવડી માટ વેચું તોય, આશા રહે અધુરીરે. ૩૦
- ભગલોભાઈ તવ વધા મુખેથી, કપાવે ન કાઈ કેસરે;
- ધરાગ મુખો મળતો નથિ મુજને, તજવો પડશે દેશરે. ૩૧
- તાંબોળી કહે વખત ખુરો છે, ક્યાંથી પૈસા આણુરે;
- ચુનો સોપારી કાથો સુંદર નિડાં બનાવી જાણુરે. ૩૨
- શેત્રીને સરદારો સરવે, જુઠા કરે બદનામરે;
- હોમ તોલાના ધાટ વિશેષી, વાલ એકતું કામરે. ૩૩
- કડિઓ કે મુજ પાસે બાધયો, મળે નહી કહિ બીતરે;
- ચુનો ચોપડી જાણું ચીતે, ચણી હું જાણુ બીતરે. ૩૪
- ચીતારો કે સુંદર ચિત્રે, ચિત દઈ ચિત્રી જાણુરે;
- પણ મુજ પાસે નાણાતું બાધ, મળે નહી ઠેકાણુરે. ૩૫
- માળી કે હું હવનમાંથી, પુખ્તો ચુટી લાવુરે;
- કલગી મજરો પંખો પાટી, વાલો હાર બનાવુરે. ૩૬
- મજનોથી હત્તર એ માગ્યો, તમે કેસમાં દેશોરે;
- ખરો ખુલાસો હોય કરવાતો તો ઝડ આવી દેશોરે. ૩૭
- ભવેયે બાંધ્યું ભલિ ભાતે, ખોપજા હેડયો આવુરે;
- ભુંગળ ભેંપડી ભરડી જાણુ, ભેંસો ઘસવી લાવુરે. ૩૮

- ગવૈયો બોલ્યો ગરજને, ગાવાનું અમકામરે; ૪૬
 ખુદા સલામત રખે સખીકાં, બંદા બાકિ મુલામરે. ૪૭
 પવૈયે પૂરું પ્રકાર્યું, પોત પોતાનું પળમારે;
 તાજિ વગાડી ટપ દધ નાચ્યો, ખુદી માની બળમારે. ૪૮
 મિયાંબાહ મગરર થઇને, મુછપર તા ખુબ દેતારે;
 બરતન સાડી બાડી બેચી, બીક ગયે સખ બેતારે. ૪૯
 મુલ્લાંજી તવ મુખથી બોલા, મનિયારું હું વેચુંરે;
 સાખુ કંકારીની ગારી હું, દારી દારી બેચુંરે. ૫૦
 બોળે બોંબારો કરિને બોલ્યો, સુણજે સરવે બાપુરે;
 દાળિયા વેચી દિવસ ગુજારું, તો જૈં ક્યાંથી આપુરે. ૫૧
 પાતર કે કોઈ પાઈ ન આપે, આંગણુ મારે આવીરે;
 ફસાય નહ કોઈ ફક્કડ ફાંદે, વીપતિએ સપડાવીરે. ૫૨
 અનેક જાતોયે ત્યાં આવી, એવો દાંધો જવાબરે;
 પંચ તરફથી ખરચ કરોને, પછિ કરશું હીસાખરે. ૫૩
 આતી સરવે કિષ્ક એકડા, અરજી એક લખાવીરે;
 સારા વકીલેં શુધ અંતરથી, લખી છે મનની બાવીરે. ૫૪
 ધરણીધરનેં જાહે એવા, સરસ શબ્દ ત્યાં મુક્યારે;
 કાને ધરીનેં સુણજે સરવે, જરી ન બાબત ચૂક્યારે. ૫૫

ગાયન ૨

- બેડો મારો બુડતાં તારો, અબેઆહ પાર ઉતારો. તર્જ.
 વીઠલજી વારે ધાળે, બાળકની બાંહે સાળે;
 નિલોક સ્વામી અંતરમામી, ગામી ગુણુ નરેશ.
 મેધરાજએ મોઢાણુ માંડી, દારિસ કીધો દેશ;

કહો હવે કેમ ઉગરિયે, ભુમી કંઈમાં પગ ભરિયે. ૧

આરશેનો બાજરો કીધો, શેર સવનું ધી;

વસ્ત્ર વિનાના વાલા દોહલા, દૂધે કાઢે દી.

ધિરે શી રિતે ધરાશે, જોખમ જખરશે જશે. ૨

પાણી વીના પળવાર અમારા, પંડમાં ન રહે પ્રાણ;

દારણ દુઃખ આ દેહે દેખ્યાં, હરજી યાશે હાણ.

માથે આવિ આપદા મોટી, રણ નહો કટકો રોટી. ૩

ઢોર ઢાંખરો ચારા વિનાનાં, મરે પડી અથડાઈ;

પૂર્વ તણી કહેવત સાચી, ચ્યાર આને વેચાયે ગાઈ.

હંધયું નથી હાથ ધરાવું, અંતર અતિશે અકળાવું. ૪

ભુખ મરાયો બામનિ બટકે, ભુપર અપરંપાર;

દુષ્ટો લાજ ત્રિએ દારાની, એજે કરે અવતાર.

અરે મુકિ અન્નને માટે, રામાયી રમતા રાતે. ૫

મહદ મુશ્યે મળતાં એવાં, બાળક બહુ અથડાય,

ટળવળતા મા બાપો મુકી, ચતુર ચાલ્યાં જાય.

ત્રીકમજી તાપ નિવારો, કુડો કળિકાળનો આરો. ૬

હયા ગઈ દિન જનો ઉપરથી, કરે ન કાંઈ વિસવાસ,

હુડકારી કાંકે રાંકાને તોડતા તેની આસ;

હવે હરિ હામ તમારી, કુડિ કૂર કાળની સ્વારી. ૭

તવંગરોતો તનક થેયા, કરતા હિંડે કલોહ;

આભડ હેટ લાગે અમારી, જો આડી ઉતરે ઓળ,

કહો અમે કેવા પ્રાણી, (શુ) મળિ એને હંચ એધાણી. ૮

શિયાળો શત્રુ થઈ લાગ્યો, તાઢે ધુનવે હાડ,

હનાળમાં આપદા મોટી, વિરામ કે મઈવાડ;

- ખરે જાણ્યે કેને ખેળે, ખુકતો ખધાને ખેળે. ૯
- હાડપિંજરસા હાડ સહુનાં, પેટ ગયાં પાતાળ;
 ફિકરમાં ફાવરેં અંગે, ફેલિતે પાડી ફાળ,
 જથા જાંબ જતો મરાણા, દાણા વગર દમાણા. ૧૦
- સ્વાનને સુજમત અન્નજ નાખે, રાંકે લુંટી ખાય;
 એઠામાંથી એગઠ પિતા, લાખો જન લખાય,
 સ્વામિ કુડો કોપ સમાવો, દયા દિલથી દરસાવો. ૧૧
- એકના વાંકે અનેક આદમિ, સંકટમાં સપડાય;
 લાંછન લાગે લક્ષ્મીવર હે, નિરમળ તારો ન્યાય,
 વિલુ જુવો વાત વિચારી, ઠાળો નહીં ટેક તમારી. ૧૨
- ધિર્ય હવેં શી રીતે ધરાય, માથે આન્ય મોત;
 ઠાળ મહા ત્રિકાળેં આવી, પુરૂં પ્રહાર્યું પોત,
 એગણુ તેરે દિવો અંટો, છપ્પનનો પુર્યાં પાટો. ૧૩
- મહાજને મનમાં વિચારી, પુન્યની બાંધી પાજ;
 ખિચડો ખાસો દિએ ખાવાનેં, ધારી દિલમાં ઢાજ,
 અપંગોનેં આશરો દિધો, લાખેણો લાવો લિધો, ૧૪
- પશુઓનેં પાંજરા પેળે, લ.વિ પુર્યાં પળમાંય;
 તથુ બંદોબસ્ત તર્તજ કીધો, ઢોર હરાયાં ધાય,
 છે સંખ્યા અગણિત એવી, ગણી કહી રીતેં દેવી. ૧૫
- નરપતિઓયે નાણાં કાઢી, નેરોનાં મીઠાં કામ;
 રેલ તળાવોના તામ કઢાવી, પાળ્યાં પોતાનાં ગામ,
 સંકટમાં સહાય કીધી, આશીશો અદકી ત્રિધી. ૧૬
- જાણી સરકાર સમગ્રત યૈને, હુકમ કર્યા હજાર;

હાડ કરકને લક્ષમાં લીધો, આર્ય તણો ઉચ્ચાર,
 પડો પજડાવ્યો પ્રીતે, મરે નહિ માનવી નીતે. ૧૭
 આપણું કરતાં માનવિયોનો, મરો અતીશે થાય;
 અલખેતા આધાર તમારો, કાળને કેમ પોંચાય,
 રવામિ તમન થાય છે સારો, અરી મુખથી ઉગારો. ૧૮
 દોશ શા હીઠા દેવ અમારા, આચર્યો કુડાં કર્મ;
 પુન્ય પુરવોનાં લય પામ્યાં, ધરણી તળ ધાયો ધર્મ,
 અરજી આ એક અમારી, ધ્યાને દરી લેજો ધારી. ૧૯
 સારા વકીલે શુદ્ધ ઠેકાણે, અરજિ લખી છે એક;
 કાન ધરી ત્રિઓ કથની સૌની, તનમાં ધારી ટેક,
 માધવજી મોહન મારા, વદો ઉચાર તમારા. ૨૦

છંદ. દોહો.

સુણી અરજ સહ જન તણી, વધા મુખે પરમેશ;
 ઉત્તર આ અરજી તણો, શ્રવણ કરો તનિ કલેશ.

છંદ મનહર.

અરે માનવિઓ તમે, મનમાં વિચારો જરી,
 હાથે વોરી હાણુ પછી, પસતાવો શું કરો;
 વદો નહીં સાચિ વાણુ, અધ કરો થે અળણુ;
 વણી કરો તાણાતાણુ, થાય પછી ન મરો;
 ધરાથી મુખર્મ મર્યો, કુર્મ પ્રવાહ વર્યો;

નરવર ન્યાયતણો, સુકાઈ ગયો કરો;
 દાનત ન સાચી દયા, થઈ દિલમાંથી દુર;
 કુડાં કત્ય કરો દોશ, દૈવ જ્ઞાને હચરો;
 કેશો વળી અમ માટે, પશુઓનો દોશ શોછો;
 તેથી ચેતી ચાલવાને, ચોટાડયા છે ચાપડા;
 એક નાવમાં અનેક, બેસી ઉદ્ધવીમાં પાત.
 પાપી એકના પ્રતાપે, બુડે બધા બાપડા;
 તેમ તમે કાજ પિડા, પામે પ્રાણી પ્રથવિના;
 કણ કેરે કાજ શિવા, જે હેદાઈ તાપડા;
 નેરો નદી નહ વાપિ, કાં એમાં સુધારો કરો,
 ઉદય છે એમાં હતા, રો પેરેલાં કાપડા.

છન્દ, સવૈયો.

જે પ્રથવીપર પુન્ય હશે પળ, વારમાં સંકટ સઘ પળાશે;
 સૌ જનમાં શુભ સંપ હશે સદુ, વિધનનો અંત અચાનક થાશે.
 ન્યાય હશે નૃપતીનો નરો સ્વચ્છ, તો જમ ફૂતનિ આદ્યત જાશે,
 કાન ધરો કથનીજન એજન, સત્યથિ કાળનો કોપ સમાશે.

છન્દ, ઝુઝણા.

ગણમાં ગર્જિ ગંભીર વાણી થઇ. કોપ કિરતારનો આવ્યો એવો;
 ગર્જના ઘેરથી શોર બહુ થૈ રયો, ધારિઓ દુષ્ટને ડંડ દેવો.
 કાળ વિકાળ છપ્પન વિશે બાથમાં, લાવિઓ સાથમાં મોત મેવો;
 પ્રાચિને પીડતો રાયને શીડતો, ચીડથી ચીરતો લક્ષ લેવો.

છન્દ, દોહો.

આર્યજનો આરત થકી, વિનવે વિભુ દયાળ;
આપ વિના નવં આશરો, પતીતના પ્રતિપાળ.

છન્દ, સંવેયે.

બાળ કદી બકવાદ કરે નહુ, માત તથાપિ કદા નવ ખીજે;
તેમ શિશુ સમ સૌ જન જાણિ, મહા દુઃખ માયેયિ વારિનીદીજે,
દોશ હશે નવ જાણ ગણ્યા તોય, લક્ષમાં લક્ષમિ કંત ન લીજે;
નણુ મુખે લઈ શ્રય ધર્યે સહુ, કોપ ન કારિ રમાવર કીજે.

છન્દ, મનહર.

કર્મ નીચ કારીઅમા, રાઅપાર વાર પિતા;
નર્ચિન નારિના મોહ, પાસમાં પડ્યા અતી;
ધર્મ કાજ ધાયા નહી, પરમ પ્રભુ ગાયા નહી;
મમતા ન મારી ધારી, કુડિ કારમી મતી;
કામ ક્રોધ જીતી મિતી, ટાળી નહી તન થકી;
રાગે રમી રાત્રી ધ્યાન, ધાર્યું ન ધરા પતી;
હાનમાં ન દિધો કૌર, વહી શકું ન ઉતર,
દોશ નવ જોશે અમ, કિરધ દયાવતી.

છન્દ, લાંડિત.

અરજ રજમાં હાયરે મળી, કરજમાં અતી આપિયા વળી;
સરજ વાગિયા સુખદ સૂગયાં, ફરજમાં ફગી લાભ ન લયા;
ધરમ ધરણિમાં ન ધારિયો તને, કરમકરમાં ભુલિયા મને;

શરમનાં સજી ભરમમાં જીતી, ન દર્મ દેખિયા ડિલે ગયા હુક્તી;
 ભટકિ ભેખડે જીતિ બહુ ભમ્યા, દટકિ દહ અતી દિન જનો દમ્યા;
 ભટકિ ભટક રયા ન લાભ લેખિયા, વટ કરી વડાં કળે વેદિયા;
 દમન દેહનું હાયરે થશે, ચમન કરતા જે તે સહુ જશે;
 મયન પુન્યનુ માનવી કરો, કથન કાનનું ધ્યાનમાં ધરો.

છન્દ, દોહા.

નિરાસ સહુ નરવર બની, ધાયા નિજ નિજ ધામ;
 કળે નળે વેઠે અતી, હારી મનની હામ.
 પુરણ પાપ પરગટ થયાં, ક્રોધો કપરો કાળ;
 સંવત ઓમણિય છપ્પને, પાડી જખરી ફાળ.
 અપિનાશી એક આશ તુજ, અવર ન જડે ઉપાય;
 અર્થ તણું હિત હો સદા, મુદને મંગળ થાય.

છન્દ છપય.

કપિ નવ કરજો ખેદ, વેદ નિરવેદ ન જોણું;
 ભણ્યો ન બાણા ભેદ, મેઢનીમાં નવ માણું;
 પદ્યો ન પિંગળ પાક, દાઢ દાલો નવ રાખું.
 જાણું અક્ષર આઠ, કૂર અભિમાન ન દાખું;
 કથન કાન આધારજો, સત્ય વચન સુખકર અતી;
 સમજે શાની સર્વદા, મુર્ખ ન માને મમકૃતી.

છન્દ, દોહા.

સમીપ સાગરની વસે, બાચનઅ ભરપુર;
 અણ રિધ નવનિધ છે, દરિદ્ર રે તું દુર.

લણીકે જાતી વેવલો, વસે કવીનો કાશ;
પેઠ વેઠ કરતો જાતી, મનમાં મોટી આશ.
મીકમ તન શુભ ચાલથી, કહે સુલો સહુ કાન;
હોડ નથી હું હાંકતો, ધારું હરીતું ધ્યાન;

મીર કવિ નાથ કંત, છન્દ, દોહો.

પુરજન પુરણ પ્રેમ ધરિ, બાધો પ્રુન્યનિ પાજ;
આજ અંચ અવલોકિને, કરો રૂડરાં કાજ.

જાહેર ખપ્પર.

દેશી સિગારેટ દેશી સિગારેટ દેશી સિગારેટ

અવશ્ય એક ફેરી વાપરી ખાત્રી કરો, પસંદ નહિ પડે તો પૈસા
ખાછા આપનામાં આવશે. નંગ ૫૦ ના સુદર બબકાદાર ડામ્યાની
કિમત ફક્ત સવા આનાજ છે, જે દેશીઓને મનદંકરશે. તો દેશને
પૈસો દેશમાં રહેશે જે વિચારી જશે. તો પુર્વ કાળથી પરદેશીઓ
જ પૈસા કમાવામાં ફાવે છે માણસો ગોરી ચાંમડી. મગડાટથી
આંજીઈ પ્રદેશી માલ પ્રીતે વેરે છે એકનો તિર ઉધ્યમી દેશ તેમાં
પ્રદેશમાં નાણું પહોંચતું કરવું એ કાળું દરિને કેતું વિપ્રિત પરિ-
ણામ આવશે? હજી પણ સમજાત થવાનો સમય છે માટે દિંદના
બેટાઓ હિમ્મત રૂપી હથિયાર હાથમાં મેડી આપણા દેશી ભવોગ
નો ઉદ્ધય કરો.....તથાસ્તુ.

વિ. કે. ઝાંતે પી. નીં. કંપની ભાવનગર.

હૈરિસરોડ વસ્તેજ ગેમટ.

